

ІСАЧЕНКО Анатолій Сазонович

*Випускник автомобільного
факультету (1959)*

Голова правління
ВАТ «Одесавтотранс».
Заслужений працівник транспорту України,
дійсний член Інженерної академії України

Народився 6 вересня 1936 р. у м. Києві в родині робітників. Зі срібною медаллю закінчив середню школу № 8 м. Києва.

У 1954 р. Анатолій Сазонович вступив на автомобільний факультет Київського автомобільно-дорожнього інституту, який мав славу одного з найкращих вищих навчальних закладів Києва, що готує високопрофесійних фахівців галузі та безперечних лідерів як на професійній, так і на громадській ниві.

У 1959 р., закінчивши КАДІ та здобувши спеціальність інженера-механіка, А. С. Ісаченко отримав направлення до Одеси. Розпочав трудовий шлях на посаді інженера відділу експлуатації Автотранспортного підприємства № 1 м. Одеси (1959–1960). Упродовж 1960–1963 рр. був начальником виробничо-технічного відділу, згодом обійняв посаду старшого інженера управління транспорту перевезень і зв'язку Чорноморського раднаргоспу. В 1965–1967 рр. працював головним інженером на підприємстві Об'єднаного залізнично-дорожнього автомобільного господарства, а в 1967–1968 рр. — директором автобусного парку АТП-15123.

У 1968 р. Анатолій Сазонович став заступником начальника Одеського обласного управління транспорту. В 1980–1985 рр. він був представником СРСР у Міжнародній організації перевізників «Совтрансавто» в Болгарії та Греції.

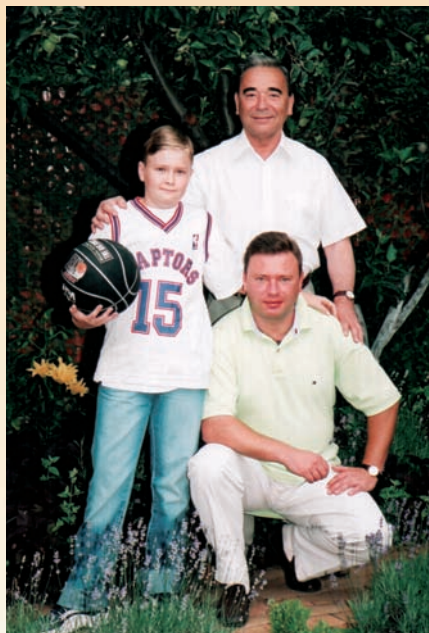
Пізніше обіймав посаду начальника Одеського управління транспорту. Під його керівництвом одеські транспортники ініціювали рух «Збережи час пасажирів» та одними з перших у СРСР впровадили автоматизовану систему управління громадським транспортом. У середині 70-х рр. ХХ ст. уперше в СРСР у результаті спільної роботи спеціалістів управління автотранспорту, Одеського автобусного парку № 2 й Одеського медичного інституту була впроваджена система медогляду водіїв перед виїздом

на маршрути, що згодом стала обов'язковою для всієї автотранспортної системи України та дозволила різко скоротити кількість дорожньо-транспортних пригод.

Подумки повертаючись у роки студентства, Анатолій Ісаченко передовсім згадує доброзичливу атмосферу, яка панувала у стінах вишу та в групі, дружній студентський колектив і високий професіоналізм викладачів. Особливу вдячність і повагу він відчуває до професора Б. У. Круховського та декана автомобільного факультету Л. П. Рєви, завдяки професіоналізму та викладацькому генієві яких він палко та пристрасно закохався у свою професію.

Випускники КАДІ завжди вирізнялися серед вихованців інших навчальних закладів завдяки особливим взаєминам, щирій дружбі та взаємодопомозі, яка панує в їхніх лавах. Перша зустріч випускників мала назву «З'їзд «кадетів»; потім відбулося ще шість таких зустрічей. Як із усмішкою пригадує Анатолій Сазонович, це були засідання Клубу веселих і кмітливих, які повертали учасників «з'їзду», тепер статечних і серйозних чоловіків, у веселу та безжурну атмосферу студентських років. За прояв гумору під час відповіді на запитання анкети переможець отримав у нагороду нагрудну бронзову медаль «Кадет-гуморист» вагою у 2,5 кг із ланцюгом на шию. Щасливим переможцем такого конкурсу двічі був і А. С. Ісаченко.

Одружений. Разом із дружиною Таїсією Михайлівною виховали сина Дмитра, який нині є співробітником Міністерства закордонних справ України. Онук Кіріл — випускник Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

*Анатолій Сазонович разом із сином
Дмитром та онуком Кірілом*